

Balgtreds (B. Pedersen) er modtaget et Andragende fra 46 Fiskere i Skuldelev-Selsø Kommune og et fra 23 Fiskere i Frederiksfund i Anledning af Indenrigsministeriets Cirkulære af 10de November s. A. De ville blive tilføjede Udvalget for Andragender.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel af Folkethingsmanden for Odense Amts 4de Valgtreds (Monrad) til Indenrigsministeren om jydsk Herregaardstaxts Overførelse til Bøndejord i Distrikterne.

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 210.)

Forespørgeren (Monrad): Naar man vedtager en Lov, har man egentlig den Mening, at man derved har faaet noget fast, noget Bestemt, Noget, hvorefter Alle maa rette sig, saa vel Domstolene, som Administrationen, som Folket, og naar man faar en Grundlov, ja, saa mener man jo, at det skal være rigtig grundmuret, at det skal ligge lige saa fast som Grundvolden i en Bygning. Men Livet er saadan en besynderlig broget Mangfoldighed. Det viser sig, at der indtræffer Omstændigheder og Forhold, der gjør det saa overordentlig fornuftigt at gjøre en lille Undtagelse, og naar først man har gjort en Undtagelse, en lille Undtagelse, en ganske lille Undtagelse — og det vilde være ufornuftigt ikke at gjøre den — ja, saa kommer senere efter en anden Undtagelse, og saaledes kan det hændes sig, at der kan komme den ene Undtagelse efter den anden, og at Lovene saaledes undergraves. Det kan gaa i den Henseende saaledes, som det gaar i en gammel Fortælling, hvor En spurgte en Anden, om han blev skaldet, fordi han tog et Haar af ham. Han svarede ganske naturligt: Nei, og saaledes blev den Anden ved at spørge, om han maatte tage et og et og et til, og saaledes kunde han tilsidst tage dem alle sammen bort. Det maa være mig tilladt at anføre et Par Exempler herpaa fra vort eget parlamentariske Liv. Det er bestemt i Grundloven, at ingen Udgift maa afholdes, uden at den er bevilget gjennem Finantsloven, og at Finantsloven først skal forelægges for Folkethinget. Nu er der et stort, betydningsfuldt Lovforslag, og i dette Lovforslag findes der en lille Bevilling.

Den medfører en lille Udgift. Saa skulde jo egentlig denne Lov, der medfører en Udgift og saaledes kommer til at udgjøre en Del af Finantsloven, forelægges for Folkethinget; men man finder det saa overordentlig fornuftigt, navnlig af Hensyn til Arbeidets Fordeling, at der ikke kan være Noget i Veien for, at en saadan Lov forelægges først for Landstthinget, og naar saaledes en Lov først er forbunden med nogle Udgifter, trænger det efterhaanden mere og mere igjennem, at man godt kan forelægge særlige Love, hvorved Udgifter bevilges, først for Landstthinget, og saaledes kommer man dertil, at Love, der i finantsiel Henseende have overordentlig stor Betydning, hvorved der bevilges mange Millioner, hvorved, naar de gik igjennem, hele den finantsielle Tilstand vilde blive forandret, forelægges først for Landstthinget. Vi have jo Exempler, meget nærliggende Exempler. Naar man stred frem paa den Vej, kunde man godt komme dertil, at den egentlige Finantslov kun kom til at indeholde de aldeles løbende Udgifter, de, der saadan faldt af sig selv, og at alle andre Udgifter, hvorom der egentlig kunde være Spørgsmaal, bleve optagne i særlige Love og bleve forelagte først for Landstthinget. I saa Fald var Finantsloven blevet skaldet, det vil sige: man havde taget egentlig alt det fra den, som staar i Grundloven om, at den skal forelægges først for Folkethinget. Paa noget lignende Maade forholder det sig jo med de provisoriske Finantslove. Først gaves der en for en ganske kort Tid og med en bestemt Tidsgrænse. Det kan ikke negtes, at der kan indtræffe saadanne Forhold og saadanne Omstændigheder, at det, i det Mindste efter min Opfattelse, kan blive nødvendigt at give en provisorisk Finantslov. Naar det er umuligt at tilveiebringe Enighed imellem Thingene, synes det at være den eneste Udvei. Men saa gaar man et Skridt videre. Saa giver man en provisorisk Finantslov, uden at der er nogen Nødvendighed for den, og det er dog en Betingelse for de provisoriske Finantslove — jeg siger: uden nogen Nødvendighed, fordi det havde været overordentlig let at undgaa det ved at tilveiebringe en midlertidig Finantslov — og saa lader man derpaa hengaa den ene Maaned efter den anden med en provisorisk Finantslov. Jeg kan vel ikke anse den Berlingiske Tidende som Regjeringens Organ, saaledes at man af, hvad der staar deri, kan slutte sig til, hvad Regjeringen har for Die. Hvis det var Regjeringens Organ, vilde jeg sige, at det er jo aabendart, at Regjeringen nu ab-